

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Diaconu Iurie,
Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Cotorobai Petru XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:
prima instanță: 27.06.2018 – 07.11.2019
instanța de apel: 17.12.2019 – 10.02.2021
instanța de recurs: 07.04.2021 – 06.10.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 07 noiembrie 2019, Cotorobai Petru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2). lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Cotorobai Petru Vladimir la 04.08.2017, în s. XXXXX, mun. Chișinău, aproximativ la orele 21:45, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aplicând violența manifestată prin îmbrâncirea lui Moroza Anastasia care a căzut jos și și-a rupt pantalonii i-a sustras telefonul mobil de model „SAMSUNG J510H”, cauzându-i suferințe fizice și prejudiciu material considerabil în mărime de 5500 lei, după care a părăsit locul incidentului.

Astfel prin acțiunile sale intenționate Cotorobai Petru a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea ce daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cotorobai Petru, a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de încetarea a procesului penal de învinuire a lui Cotorobai Petru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2). lit. e), f) Cod penal, cu reîncadrarea acțiunilor în temeiul art. 335 Cod contravențional și dispunerea încetării procesului contravențional, în conformitate cu prevederile art. 30 Cod contravențional.

În motivarea cererii de apel, avocatul inculpatului a menționat următoarele:

- în acțiunile lui Cotorobai Petru lipsește latura subiectivă, și anume lipsește scopul și intenția de cupiditate. Rezultând din materialele dosarului nu se relevă probe pertinente, verosimile și plauzibile în vederea elucidării actului de învinuire formulat în privința lui Cotorobai Petru iar, potrivit art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, învinuitul nu este obligat să-și dovedească nevinovăția sa;

- ordonanța de punere sub învinuire este abstractă - acțiunile învinuitului nefiind individualizate de către procuror, învinuirea este expusă în mod neclar și abstract;

- vinovăția lui Cotorobai Petru nu a fost confirmată prin cumulul de probe prezentate de către procuror și cercetate în instanța de judecată;

- acțiunile lui Cotorobai Petru urmează a fi calificate în temeiul art. 335 Cod contravențional - samovolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune, iar în temeiul art. 30 Cod contravențional procesul contravențional în privința lui Cotorobai Petru urmează a fi încetat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, apelul declarat de către avocatul Anatolie Barbacar în numele lui Cotorobai Petru a fost respins ca nefundat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei emise, instanța de apel a notat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cotorobai Petru a săvârșit anume infracțiunea, prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

Cu referire la poziția inculpatului privind nevinovăția sa, instanța de apel a apreciat că aceasta reprezintă o poziție de apărare, în pe parcursul judecării cauzei, prima instanță temeinic și-a motivat soluția sub aspectul stabilirii vinovăției inculpatului Cotorobai Petru în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, acordându-le o apreciere justă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce,

stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de jaf.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel, a considerat demonstrată în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Cotorobai Petru, prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum sunt: declarațiile părții vătămate Anastasia Moroza; declarațiile martorilor Moroza Elena, Tatarciuc Victor, Zavtoni Lilian, Ghevorcean Cristina, procesul - verbal de ridicare din 04.12.2017, prin intermediul căruia s-a ridicat la cet. Cotorobai Petru telefonul mobil (f.d.47); procesul - verbal de examinarea a obiectului din 17.01.2018, prin intermediul căruia a fost examinat telefonul mobil ridicat la 04.12.2017 de la cet. Cotorobai Petru (f.d.48-50); procesul - verbal de confruntare, efectuat între partea vătămată Moroza Anastasia și învinuitul Cotorobai Petru (f.d.67-68).

Instanța de apel, în urma analizării probelor, a conchis că totalitatea mijloacelor de probă examinate supra și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, vinovăția inculpatului Cotorobai Petru în comiterea infracțiunii de jaf.

Cu referire la întrunirea tuturor elementelor componenței de infracțiune incriminate, instanța de apel a constatat că Cotorobai Petru, prin acțiunile sale intenționate, a atentat la obiectul juridic principal - care îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale, precum și la obiectul juridic secundar - care îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei.

În acest sens, Cotorobai Petru a comis sustragerea în mod deschis a bunului ce aparținea Anastasiei Moroza, adică fapta a fost săvârșită cu bunăștiință în prezența victimei, cu aplicarea acțiunilor violente care au cauzat dureri fizice și cu cauzarea de daune considerabile.

De asemenea, instanța de apel a reținut, cu referire la prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, că suma de 5500 lei reprezintă o sumă considerabilă pentru partea vătămată Moroza Anastasia, aceasta nefiind angajată oficial în câmpul muncii, indicând expres asupra acestui fapt în conținutul procesului-verbal de audiere (f.d.34), în acest sens prima instanță corect a apreciat și reținut semnul calificativ agravant stabilit de lit. f) al alin. (2) art. 187 CP.

Cu referire la latura obiectivă a infracțiunii incriminate, instanța de apel a notat că făptuitorul conștientiza că sustrage deschis telefonul mobil a părții vătămate pe care aceasta îl ținea în mână, adică în prezența proprietarului. Făptuitorul fiind conștient, că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni. La fel, scopul de cupiditate al inculpatului se regăsește și în acțiunile acestuia de nerestituire a bunului sustras. În acest sens se atestă că telefonul mobil de model „SAMSUNG J510H” nu a fost întors părții vătămate, ci a fost ridicat de la Cotorobai Petru prin procesul verbal de ridicare abia la data de 04.12.2017.

Infrațiunea de jaf este o infrațiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. Latura subiectivă a infrațiunii de jaf se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, care a fost demonstrată pe deplin. Subiect al infrațiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins la momentul săvârșirii infrațiunii, vârsta de 14 ani. Astfel, inculpatul Cotorobai Petru la momentul comiterii infrațiunii având împlinită vârsta de 33 ani, întrunește criteriilor subiectului infrațiunii incriminate.

Scopul de cupiditate în acțiunile inculpatului se regăsește în acțiunile de nerestituire a bunului sustras, or, potrivit declarațiilor părții vătămate Morozaș Anastasia, ultima a declarat că *"...Careva bani nu a îndatorat de la Cotorobai Petru. Ea a încercat să-l oprească să-i fie restituit telefonul, dar a fost îmbrâncită, dup care ultimul a plecat. Martorul Morozaș Elena care este mama părții vătămate a relatat că, Cotorobai Petru nu i-a spus că, fiica Anastasia îi datorează careva bani, or, Cotorobai Petru a fost de 2 ori la ea, prima dată când a venit din Anglia, a fost amenințată de către el că, dacă Anastasia nu o să retragă cererea o să pățească rău. A 2-a oară a fost acasă la poartă cu mașina și i-a spus că, dacă nu o să retragă Anastasia cererea, precum că ea vrea să scoată din el bani, el o să achite acești bani la avocat dar pe Anastasia o s-o distrugă. A concretizat că, atunci când a venit fiica sa acasă erau pantalonii murdari de verdeață și rupți la genunchi. Relatând că anterior cazului Cotorobai Petru a lovit-o pe fiica sa peste față și a tras-o de păr"*.

După cum s-a constatat din probatoriul administrat, acțiunile lui Cotorobai Petru au fost îndreptate la sustragerea telefonului mobil a părții vătămate Morozaș Anastasia și aplicarea față de acesta a violenței, or din declarațiile părții vătămate, *"făptuitorul i-a smuncit telefonul invocând despre o oarecare datorie, a îmbrâncit-o, ea căzând jos, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu considerabil, și anume suma de 5500 lei, care în raport cu situația ei materială și veniturile care le are, este considerabil, or a lucrat toată vara pentru a-și lua acest telefon"*.

Totodată, instanța de apel a susținut ca fiind corectă aprecierea primei instanțe referitor la respingerea versiunii inculpatului precum că, sustragerea telefonului a fost efectuată cu scopul de a impune partea vătămată de a-i restitui datoria. Dat fiind faptul că, până la acel moment inculpatul nu a înaintat careva pretenții mamei Anastasiei, fapt confirmat de Morozaș Elena în instanța de judecată. Mai mult, la momentul sustragerii telefonului inculpatul înțelegea cu certitudine că prețul telefonului de model Samsung este de 4 ori mai mare decât suma pretinsă, înțelegând cu certitudine că cauzează părții vătămate o pagubă considerabilă, știind situația materială a ultimei.

Ce ține de alegațiile apărării precum că, inculpatul pentru acțiunile sale a fost tras la răspunderea contravențională, instanța de apel a notat că prin hotărârile Judecătoriai Chișinău, (sediul Rîșcani) din octombrie 2017 și

26 februarie 2018 precesele-verbale în privința lui Cotorobai Petru pe art.354 și art.335 Cod Contravențional, cu referire la art. 443 au fost anulate, cu încetarea proceselor contravenționale, unul din motive fiind și faptul pornirii urmăririi penale.

Referitor la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel reiterând prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, și ținând cont de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, inculpatul nu au recunoscut vinovăția, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei, pentru realizarea scopului pedepsei prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, a apreciat că pedeapsa aplicată de prima instanță este proporțională faptei comise.

Totodată, instanța de apel a considerat motivată concluzia primei instanțe de a aplica inculpatului Cotorobai Petru o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, apreciind că o astfel de pedeapsă este echitabilă, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că corectarea inculpatului Cotorobai Petru este posibilă fără a fi izolat de societate.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel a declarat recurs ordinar în termen avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Cotorobai Petru, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de încetarea a procesului penal de învinuire a lui Cotorobai Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2). lit. e), f) Cod penal, cu reîncadrarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 335 Cod contravențional și dispunerea încetării procesului contravențional în temeiul art. 30 Cod contravențional.

5.1. În susținerea recursului, argumentele părții apărării se rezumă la următoarele:

- atât la examinarea cauzei în primă instanță cât și în instanța de apel, învinuirea adusă lui Cotorobai Petru nu s-a confirmat, instanța de judecată în mod eronat a concluzionat existența infracțiunii de jaf în acțiunile lui Cotorobai Petru, acțiunile lui fiind calificate greșit, iar procesul penal în privința lui Cotorobai Petru urmează a fi încetat, din motiv că acțiunile acestuia constituie contravenție;

- instanțele nu au dat apreciere declarațiilor lui Cotorobai Petru, dar în mod declarativ le-au apreciat critic;

- instanțele în mod eronat au calificat acțiunile lui Cotorobai Petru în baza art. 187 Cod penal, or, la caz se atestă cert faptul că lipsește latura subiectivă a infracțiunii și anume - scopul de cupiditate. Se atestă cu certitudine faptul că Petru Cotorobai nu a urmărit scopul de însușire a

telefonului mobil de la Anastasia Moroza, acesta dorind doar să-și recupereze datoria pe care o are Anastasia Moroza față de el;

- în cadrul examinării cauzei, se atestă faptul că învinuirea adusă lui Cotorobai Petru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, nu a fost confirmată prin probele aduse de către procuror;

- instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului, nu a respectat întocmai prevederile art. 414 Cod de procedură penală și nu s-a pronunțat asupra chestiunilor referitoare la: 1) aprecierea tuturor probelor, în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, cât și al coroborării lor, încălcând regula coroborării în ansamblu a probelor administrate la etapa urmăririi penale și a judecării în primă instanță și în cea de apel; 2) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, sau acțiunile au fost încadrate greșit;

- în acțiunile lui Cotorobai Petru lipsește latura subiectivă, și anume lipsește scopul și intenția de cupiditate. Atât în cadrul examinării cauzei în ordine de apel cât și în fond, scopul comiterii infracțiunii nu a fost dovedit, deși acesta este obligatoriu la calificarea acțiunilor lui Cotorobai Petru;

- partea acuzării nu a prezentat careva probe, acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, în sensul probării învinuirii lui Cotorobai Petru, ordonanța de punere sub învinuire este abstractă - acțiunile învinuitului nefiind individualizate de către procuror, învinuirea este expusă în mod neclar și abstract.

6. Referință asupra recursului, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond, prevederile art. 427 alin. (1) p. 6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; 16) norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că partea apărării a primit răspuns la toate argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat. Mai mult, în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei, poziția părții apărării în acest sens fiind neîntemeiată.

Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, reieșind din esența criticilor invocate de către avocatul inculpatului, Colegiul penal reține că acesta se referă în mare parte doar la

chestiunea de apreciere a probelor, fiind expusă o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Cotorobai Petru în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Sub acest aspect, însă, Colegiul penal reamintește că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Cadrul procesual penal stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat toate probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel, pronunțându-se atât asupra fiecărei probe în parte cât și în ansamblul acestora, motivându-și clar concluziile referitoare la constatarea faptei ca infracțiune și stabilirea vinovăției inculpatului Cotorobai Petru.

Astfel, în speță se atestă că instanțele de fond și-au fundamentat soluția de condamnare în urma analizării și aprecierii tuturor probelor prezente la materialele cauzei și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării, așa cum susține recurentul, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, întemeiat ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului Cotorobai Petru.

Cu referire la alegațiile avocatului Barbacar Anatolie ce acționează în numele inculpatului, precum că: *„învinuirea adusă lui Cotorobai Petru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, nu a fost confirmată prin probe aduse de către procuror”*, Colegiul penal notează că instanțele de fond corect au stabilit că probatoriul examinat în speță este suficient pentru a stabili cu certitudine comiterea infracțiunii de jaf de către

Cotorobai Petru, or, fapta respectivă a fost pe deplin constatată din probele administrate cum sunt: declarațiile părții vătămate Anastasia Moroza; declarațiile martorilor Moroza Elena, Tatarciuc Victor, Zavtoni Lilian, Ghevorcean Cristina, procesul - verbal de ridicare din 04.12.2017, prin care a fost ridicat la cet. Cotorobai Petru telefonul mobil (f.d.47); procesul - verbal de examinarea a obiectului din 17.01.2018, prin intermediul căruia a fost examinat telefonul mobil ridicat la 04.12.2017 de la cet. Cotorobai Petru (f.d.48-50); procesul - verbal de confruntare, efectuat între partea vătămată Moroza Anastasia și învinuitul Cotorobai Petru (f.d.67-68).

În asemenea circumstanțe Colegiul penal atestă că instanțele de fond au dispus de o bază probantă suficientă pentru a-și întemeia concluzia de vinovăție a inculpatului Cotorobai Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, iar alegațiile recurentului privind insuficiența probelor sunt neîntemeiate.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către partea apărării, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Referitor la argumentele avocatului inculpatului cu privire la existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță, inculpatul Cotorobai Petru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu semnele calificative: sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea ce daune în proporții considerabile, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Cotorobai Petru în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Partea apărării face referire la lipsa scopului de cupiditate, în susținerea acestei poziții invocă faptul că motivul conflictului este datoria de 1000 lei.

În sensul respectiv Colegiul penal atestă că partea apărării a distorsionat înțelesul laturii subiective a infracțiunii de jaf, care cuprinde motivul, scopul și vinovăția.

Motivul infracțiunii este imboldul intern al infractorului ce-l determină să săvârșească infracțiunea.

Scopul reprezintă o imagine apărută în psihicul persoanei privind obiectivul propus și reprezentat de făptuitor ca rezultat al acțiunii sau inacțiunii sale infracționale.

Sub acest aspect, Colegiul penal notează că deși partea apărării invocă faptul că motivul sustragerii a fost existența unei datorii de 1000 lei, a părții vătămate către inculpat, aceasta nu atrage după sine eliminarea scopului de cupiditate, or, acțiunile inculpatului direct denotă existența scopului de cupiditate care sa realizat clar prin acțiunea de sustragerea bunului cu o valoarea vădit depășită a pretinsei sume datorate și nerestituirea acestuia până la momentul de sesizarea organelor de drept, care au ridicat bunul sustras de la inculpat, fapt care nu este contestat de părți.

În asemenea condiții sunt evidente declarațiile sterile a părții apărării cu privire la lipsa scopului de cupiditate, ca semn facultativ obligatoriu din componența infracțiunii de jaf, iar alegațiile părții apărării precum că: „*Petru Cotorobai nu a urmărit scopul de însușire a telefonului mobil de la Anastasia Morozan, acesta dorind doar să-și recupereze datoria pe care o are Morozan Anastasia față de el*”, nu înlătură realizarea efectivă a sustragerii deschise a bunului părții vătămate Morozan Anastasia, cu aplicarea violenței manifestată prin îmbrâncire, cauzându-i suferințe fizice și prejudiciu material considerabil în mărime de 5500 lei.

Astfel, Colegiul penal analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și în mod întemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece motivarea instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu este prezentă eroarea de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Cât privește invocarea recurentului privind aplicarea la caz a temeiului de casare prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal în urma analizării deciziei instanței de apel prin prisma erorii invocate, a stabilit că o astfel de eroare în speța dată nu a fost comisă, întrucât instanța de apel a descris prin prisma probelor administrate, procesul de calificare a acțiunilor inculpatului Cotorobai Petru în componența de infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, stabilindu-se clar toate semnele calificative a infracțiunii respective din fapta comisă.

Astfel, alegațiile recurentului privind necesitatea recalificării acțiunilor inculpatului în prevederile art. 335 Cod contravențional - *samovolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune*, nu sunt întemeiate, întrucât a fost stabilit cert faptul sustragerii bunului părții vătămate în prezența acesteia și a altor persoane.

Totodată, analizând întreg conținutul recursului Colegiul penal nu a identificat careva expuneri în sensul completării acestei poziții și anume care drept efectiv sau presupus a fost exercitat de către inculpat prin sustragerea bunului părții vătămate.

Potrivit jurisprudenței naționale, ca sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului, a unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient ca persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni. Acțiunile descoperite de către victimă sau de alte persoane, dar neținându-se cont de aceasta, prelungite de către infractor cu scopul însușirii bunurilor sau reținerii lor, se încadrează în infracțiunea de jaf (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr. 23 - Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, pct. 4*), circumstanțe clar regăsite în speță.

Caracteristic laturii subiective a jafului este faptul că infractorul își

dădea seama că a săvârșit o infracțiune în prezența victimei și a altor persoane care percepeau caracterul acțiunilor lui, dar a ignorat această circumstanță.

Infracțiunea de jaf este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință. Latura subiectivă a infracțiunii de jaf se manifestă în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, instanța de apel, în urma cercetării probelor, corect a stabilit în acțiunile inculpatului prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e,) f) Cod penal, întrucât la caza a fost demonstrat pe deplin faptul că a avut loc o sustragere deschisă a bunurilor lui Morozaș Anastasia și nu o exercitare în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 Cod de procedură penală, adoptând o hotărâre motivată și întemeiată legal.

Cu referire la pct. 16) alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul evidențiază că norma dată prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Însă apărătorul inculpatului nu a menționat care anume normă de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri adoptate anterior și care este anume hotărârea prin care a fost interpretată această normă, în acest sens stabilindu-se că recurentul limitându-se doar la o simplă menționare a normei de drept, nu l-a coroborat cauzei examinate și nu a reflectat în ce constă problema de drept de importanță generală ce persistă în cauză, care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărârii.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent, din care considerente se impune soluția privind dispunerea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, în cauza penală în privința lui **Cotorobai Petru XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată **10 noiembrie 2021**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion